

KÍ skinklaði og tók alt

Fótbóltur: Fuglfirðingar eru illa skipaðir og megnaðu ekki at taka av, tá oddaliðið steðgaði upp

1. deild. ÍF-KÍ 0-1 (0-1)

Ein rúgva av norðoyingum vóru í Fuglafirði í góðveðrinum sunnudagin. Strandferðslan gjørdi fleiri heilt góðar túrar, og at siggja smábátar og útróðrabátar fara um fjørðin minti ikki sørt um, soleiðis sum tað er, tá tey hava rópt grindaboð.

Nógvu KÍ viðhaldsfólkini fingur trý stig til hús við sær aftur, tað telur nóg, og viðhaldsfólkini eru sjálvandi fegin yvir úrtøkuna og góða sunnudagstúrinn, men tað er synd at siga, at avrikið hjá klaksvíkingum í Fuglafirði sannførdi um, at hetta vóru komandi FM vinnararnir.

Viðbrekið

Seinna umfarið var ein oyðmarkarferð av teimum heilt stórum. Stutt undan steðginum noyðdist KÍ liðformaðurin og toppskjútinn, Kurt Mørkøre, at fara av vøllinum, tí hann í luftdysti í sambandi við ÍF hornasparkeið hevði fingið ein snudd í vangan. Longu tá høvdu ábendingar í eina løtu verið um, at fótbóltsspælið fór ikki at vera minnisríkt, og í 2. hálvleiki avrikið hjá KÍ langt frá tí, sum roknast kann við frá oddaliðinum í einari landskapping, sum letur spælara til eitt lands-

lið, ið fyrri stuttum hevur fingið stig bæði móti Skotlandi og Bosnia.

Ofta verður tikið til, at klaksvíkingar hava nóg fólk at velja í, men avrikið í 2. hálvleiki boðaði frá, at KÍ er sera viðbrekið, um ein ella tveir lykklaspælara ikki eru við. John Hansen var ikki við, og tað hevði umskipingar við sær í verjuni og á miðvøllinum, og hetta merktist væl – serliga í 2. hálvleiki – og tá Kurt Mørkøre var farin av vøllinum, datð álopsspælið hjá KÍ fullkomuliga saman.

Í evarska lítum løtum royndu teir at samanspæla, men í flestu støðunum varð meiri sparkað enn spælt, og tað var ráð hending í 2. hálvleiki at siggja nakað, sum líktist liðavriki.

Ílla skipað

Fuglfirðingar høvdu í 2. hálvleiki bóltin eins nóg sum mótsøðumenninir, og eina løtu í 2. hálvleiki, tá klaksvíkingar lógu aftarlaga og mest hugsaðu um at verja tepru leiðsluna, var ikki frítt, at tað lá í luftini, at botnliðið kundi javna, men tað eydnaðist ikki, tí ÍF megnaði ikki at spæla seg til ein tann einasta møguleika í 2. hálvleiki.

Í 1. hálvleiki hevði ÍF

tveir møguleikar, og tað er lítill nytta í royndini at ímynda sær, hvussu tað hevði lagað seg, um teir høvdu skorað. Fyrsta møguleikan høvdu teir eftir fimm minuttir, tá Abraham Hansen stakk til Rógva Róin í høggu, og Eyðun Samuelsen mitt fyrri málinum umsat stóra møguleikan at stúta alt ov vánaliga, og seinna møguleikan høvdu teir í áløpinum, áðrenn KÍ skoraði. Fuglfirðingar komu í fleirtalsstøðu, men sum tað er sermerkt fyrri eitt lið, sum er illa skipað, so vistu teir ikki reiðiliga, hvussu møguleikin skuldi handfarast, og Stephen Boyle varði lættliga fyrri royndini frá Eyðolvi Petersen.

Góða løtan

KÍ legði bragðliga fyrri, og um gongdin (bæði hvat viðvikur ferð og hugflogi) alla tíðina hevði verið, sum hon var fyrsta hálva tíman, so kundi KÍ sigurin verið stórur.

Mesta uppspælið gekk fyrri seg í vinstri síðu, har Heðin á Lakjuni var framúr og rættuliga gjørdi sær dælt av, at teir á heimaliðnum ikki hildu, at tað var ráðiligt við eyka uppbacking. Ferð eftir ferð kom Heðin við ferð til baklinjuna ella hann

Málmaðurin hjá fuglfirðingum, Rúni Joensen stendur og hyggur, meðan Kurt enn einaferð fegnat um eitt mál, saman við liðfeløgnum

setti ferð inn í brotsteigin, sneiddi tveir ella tríggjar mótsøðumenn av sær og royndi við skoti ella innleggi.

Einasta málið kom eftir innlegg úr høggu. 27 minuttir vóru farnir, tá álop, sum Stephen Boyle setti í gongd eftir fleiri ferðir tvørturum og eitt sindur fram, menti seg til møguleika. Andrzej Pazek, sum fyrri tað mesta var álitisfullur miðverji, stakk flutt fram til Arnold Joensen, hann sletti út í høgga bórð, og Kurt Mørkøre slapp frá Torsteini Joensen, sum annars hevði stutt tjóður í topp-

skjúttaum, og so varð innleggið frá Niclasi Niclassen umsett til ein drønandi stúta í meskarnar aftanfyrri Rúna Joensen, sum annars hevði fleiri bjargingar.

Og so gekk skjótt hjá KÍ í eina lítla løtu. Marek Wierzbicki var álopshugaður í vinstra bórði, hann og Heðin á Lakjuni spældu væl saman, Kurt Mørkøre var fleiri ferðir tætt við, men einki meiri spurdist burturúr, og so fór luftin úr dystinum, og KÍ viðhaldsfólkini fegnaðust meiri um gongdina á Sandi, enn um avrikið í Fuglafirði. Men stiginu fóru til Klaksvíkar, og tey

viga.

jh

ÍF: Rúni Joensen - Roy Róin, Torstein Joensen, Áslakur R. Petersen, Viggo Johannesen, Eyðolvur R. Petersen - Rógvi Larsen, Abraham Hansen, Símun Eliassen - Robert Cieslewicz, Eyðun Samuelsen

KÍ: Stephen Boyle - Harley Bertholdsen, Andrzej Paczek, Jan Andreassen, Marek Wierzbicki - Niclas Niclassen, Jan Joensen, Rógvi Jacobsen - Arnold Joensen, Kurt Mørkøre, Heðin á Lakjuni

Leirvíkingar halda kósina

Fótbóltur: Lerirvíkingar hava sett kós móti fyrstu deild, og um vikuskiftið var tað KÍ, sum mátti leggja rygg til tap

2. deild. KÍ-LÍF 1-3 (1-1)

Talið á leirvíkingum, sum vóru í Klaksvík seinna partin leygardagin, boðar frá, at áhugin fyrri fótbólta er stórur, og at leirvíkingar trúgva uppá, at í ár fer tað at bera til at røkka bestu deildini.

Og støðutalvan sigur, at tað er stórur møguleiki fyrri, at tað dremmalandið kann gerast veruleiki.

Síðsa forðingin undan summersteðginum vóru klaksvíkingar. KÍ hevði nógvar góðar bóltspælara á liðnum – Hogni Kastalag og Aksel Johannesen vóru fremstir, og aftanfyrri teir var Eyðun Klakstein. LÍF var omaná mest sum alla tíðina, og teir høvdu onkrar stórar møguleikar, áðrenn nakað mál kom – eitt nú rakti Erik Lervig í tvørtreidd – men

tað var KÍ, sum kom á odda, tá fyrri umfarið var meiri enn hálvrunnið. Poul Juul Vilhelmsen, sum ivaleyst hevði verið góður styrkur í Fuglafirði sunnudagin, um hann hevði verið í fullgóðari venjing, royndi seg úr spískum, og bólturin fór millum Hallur Hansen og nærra stólpán.

LÍF javnaði undan steðginum. Kristian Eliassen dró uppá tvørs á KÍ hálvuni, hann sendi bóltin til miðvallaran í vinstri, Poul Suna Dam, sum smekkaði flatt dyggt inn við nærra stólpán.

Eftir steðgin gekk orkan skjótari undan hjá teimum á heimaliðnum, og tá eitt gott korter var farið, kom LÍF fyrri fyrstu ferð á odda. Tomek snittaði við høvdið eitt innlegg úr høggu longri inn undir málið, og Mírek smekkaði til við vinstra beini.

Sum tað leið móti endanum fluttu klaksvíkingar alt meiri fólk fram, og teir høvdu onkran møguleika at javna, men tað eydnaðist ikki, og í staðin var tað LÍF, sum staðfesti sigurin. Petur Sjørðarberg, sum var skiftur inn í álopið, fór sjálvur í vinstri, og tá Gunnar á Steig, sum aftur var góður í málinum, kendi seg noyðan at leypa út, setti álopsmaðurin bóltin framvið honum.

Leirvíkingar hava stuttan summersteðg. Hóskvöldið fara teir at venja, og í vikuskiftinum skulu teir spæla á varmakeldu.

jh

Hóast tað í hesum førum eru leirvíkingar, sum renna aftaná, so var úrslitið, at LÍF vann dystin, og nú hevur sett kósina eftir 1. deild

